

Jag heter Magnus Sternegård och jobbar för ungdomsorganisationen Equmenia. Equmenias vision är "där barn och unga växer i gemenskap med varandra och Jesus". Det är vår puls och riktning. Vi möter många barn och unga inom Equmenia och min ambition i detta seminarium är att tala in hopp i er, om att det är möjligt att nå unga med evangeliet idag, att bereda plats för dem till delaktighet och påverkan i den lokala församlingen.

Min ambition med detta seminarium är att du ska kunna ta med dig konkreta steg att ta i ditt lokala sammanhang för unga. För oavsett om ni har barn och unga i er församling idag, så vill jag hjälpa er att vidga perspektiven en aning.

Hur ger vi ge plats för nästa generation att erfara en levande Gud? På den frågan kommer jag att ta med er till några Bibelsammanhang och föreslå tre konkreta steg att ta. Jag vill också säga såhär inledningsvis att mitt seminarium finns direkt efter samlingen att ladda ned som presentation och manus på Equmenias hemsida. Länk kommer i slutet.

Nästa generation kallas ibland generation Z. Det är den generation som kommer efter generation Y. Det är den generation som är född mellan 2000 till 2019. De är vår framtid. I politik, kultur, samhälle. De är framtiden i kyrkan. De har en stor påverkan i den värld vi lever i idag. Det är viktigt att vi förstår den här generationen för att kunna nå ut till dem.

Kan man enkelt prata om generationer? Nej. Vi har aldrig haft så stora chanser att vara individuella som idag, hitta egna grupper online. Det är enkelt att särskilja sig. Men generationsbegreppet handlar mer om att se på en samhällskontext som är gemensamt. Har man växt upp under liknande förutsättningar så har man påverkats av det.

Här är några gemensamma faktorer som jag lånat från en svensk forskare i antropologi, Katarina Graffman:

1. Växt upp i en digital verklighet

De minns inte en värld utan smartphones eller wifi. De har i princip fötts med en telefon i handen. De är ständigt stimulerade. Det är alltid något som pågår. Det kanske är lika för er, men om ni möter unga där wifi inte funkar – det är verkligen påtagligt.

2. Allt hela tiden

Många hjärnforskare säger att detta inte är bra. Det finns andra som säger att unga kan klara det. Men de tar in flera saker samtidigt. Man vill göra en app och snabbt tjäna pengar.

3. Youtubar snarare än googlar

Det är en vetgirig generation. De väljer hellre en film än att läsa. Man youtubar först. Finns det som film så är det första mediet.

4. Sociala medier

Vad är media? Det är relationer. De nya medierna används till att umgås med sina vänner. För många unga är identiteten online viktigare än den verkliga. Tänk lite på det. Det har en jättestor betydelse. En skillnad från för 10-20 år sedan är att det då räckte med att ha varit med på teve för att bli känd. Idag söker unga efter personer som har gjort någonting Pewdiepie, Yogagirl, Ninjas in Pyjamas... personer som gör något och har lyckats.

5. Har en varför-mentalitet

Unga idag uppmuntras att ifrågasätta för att skapa en egen uppfattning. De hittar snabbt information. Det är en generation som gärna tar ansvar så länge de först förstår varför man gör saker och inte blir alltför detaljstyrda.

Frågan för den unga generationen är inte vad som är rätt utan vad som känns rätt för dig. Detta är den filosofiska värld som unga växer upp i. Men den kanske största utmaningen för denna generation är vad James Emery White kallar **The Nones**. Det är en amerikansk undersökning som visar hur unga på frågan *Vilken religion tillhör du?* så kryssar man "ingen". Detsamma gäller i Sverige visar en undersökning från 2017 bland 1000 svenska ungdomar. Man ställer sig i ett sorts ingenmansland emellan ateist och religiös.

Alltså när vi talar om nästa generation, så är det en grupp som inte har en religiös definition. De står i ett ingenmansland. De definierar sig inte som något. De tänker inte på religion och förkastar det, de tänker inte på det alls. Så det är inte ateism, de känner inte Gud.

I Bibeln så berättas det om en generation som växer upp efter Josua, som påminner en del om den generation som växer upp idag i Sverige. Josua leder folket till det land som Gud lovat dem. Det berättas om hans liv i Domarboken kap 2, v 6 och framåt:

”Josua sände i väg folket, och israeliterna begav sig var och en till sitt område för att ta landet i besittning. Folket tjänade Herren så länge Josua levde och så länge de gamla som överlevde honom var i livet. De hade ju själva sett alla de storverk som Herren hade utfört för Israel. Herrens tjänare Josua, Nuns son, dog då han var 110 år gammal. Han begravdes på sitt eget område, i Timnat-Heres i Efraims bergsbygd, norr om berget Gaash. Alla i hans generation förenades med sina fäder. En ny generation kom som inte visste något om Herren och det han hade gjort för Israel.”

Så vi har en hel generation som följer Gud, men generationen som kommer efter vet inget om Gud och vad han gjort. Vad hände där? Vad hände med generationen efter Josua? De har hört berättelserna om vad Gud gjort. Det fanns en lång tradition av att ge berättelserna vidare muntligt. De satt runt lägerelden och hörde om löftena till Abraham och om Jeriko och hur muren föll. Men något klickade inte. Vad hände?

En teolog vid namn Arthur E Cundall skriver i en kommentar till Josua:

”each generation must enter into its own living religious experience;
it cannot continue in the spiritual strength of its past heroes”

För att säga det enkelt – varje generation behöver äga sin tro. Generationen efter Josua hade inte upplevt en egen personlig relation till Gud. Detsamma gäller för oss idag. Tron behöver bli personlig. Gud blir inte på riktigt förrän jag själv upplevt honom. Det behöver bli en relation. Varje generation behöver äga sin tro.

Så hur kan vi ge plats för nästa generation för att erfara en levande Gud?

Om vi inte tar tag i dessa frågor, så kommer vi inte nå den här generationen. Vi behöver bli medvetna kring vad vi gör. Så här kommer tre förslag på områden som kyrkan behöver prioritera för att ge plats för nästa generation:

1. Kommunicera på ett sätt som når fram

Vi lever i en tid som är postkristen eller postsekulär. Vi har ingen gemensam berättelse att knyta an till. Vi behöver tänka om hur vi når nästa generation. Detta temaår läser vi Apostlagärningarna och jag vill ta med er i två passager därifrån som hjälper oss att förstå den här förflyttningen som skett:

I **Apostlagärningarna 2** så berättas om Petrus, den helige Ande har precis fallit över folket och fantastiska saker händer. Petrus försöker då förklara vad som sker. De som lyssnar är judar. Petrus är jude. De delar en stor gemensam berättelse. Därför kan Petrus anknyta och säga det ni hört om händer nu genom Jesus och den helige Ande. Förstår ni vad som händer? De som lyssnar förstår och 3000 människor kommer till tro.

Men sedan i **Apostlagärningarna 17** så handlar det om Paulus som också talar om Jesus, men nu är vi inte i Jerusalem. Han är inte bland judar utan i Aten. Han är i den tidens centrum av filosofi och livsåskådning. Där debatteras olika synsätt på livet, tro och andra idéer. Nu är det Paulus tur att tala, och han säger till folket i Aten att ”jag ser att ni är på alla sätt är mycket andliga” och han fortsätter att säga om deras religion och sedan vidare till Jesus. Utgångspunkterna är helt olika. Paulus börjar inte i Bibeln, utan i en gemensam grund: ni är religiösa – jag är religiös – låt oss prata om det.

EXEMPEL (Equemenia)

En studie har gjorts av Equemenia bland unga som vuxit upp i kyrkans verksamheter, som idag är mellan 20 och 30 år. Enkätundersökningen har rört sig kring frågeställningen *Hur formar vi församlingar där alla åldrar känner sig hemma och får växtplats?*

Två tredjedelar av dem som deltog i studien svarar att de inte alls eller i liten utsträckning kan se hur den undervisning de fick ur Bibelns berättelser angick dem. De hade önskat få hjälp att se hur Bibeln hänger ihop med deras liv. Hur kan det jag läser och hör om göra skillnad för mig idag?

Vi lever i en tillvaro likt Apostlagärningarna 17. Vi kan inte förutsätta en gemensam berättelse, men kan utgå ifrån en gemensam grund av religiösa och långtande människor som försöker få ihop sina liv, och sedan leda emot Jesus som är vårt stora erbjudande.

EXEMPEL (Konfa)

Jag är ledare för konfirmander i Stockholm, och det jag ser idag är att det inte är någon större skillnad på unga som växer upp i kyrkan eller utanför. Bibelns berättelser är inte en del av deras liv. Men vi ser samtidigt hur den unga generationen vill ha vägledning till hur man lever sitt liv.

Vårt upplägg är enkelt. Vi utgår ifrån teman som gäller våra liv, oavsett vad vi tror. Vi är generösa och öppna inför olika trosanspekter men vi är tydliga att vår berättelse är den om Jesus. Dessutom visar vi att gemenskapen runt Jesus öppnar upp för att få vägledning i hur vi lever ett liv i frihet: Hur vi hanterar vår mobiltelefon, våra pengar, våra relationer, vår tid, vår värld .... allt är tillgängligt idag, men allt är inte nyttigt säger Paulus. Hur kan vi hjälpa unga att navigera i en svårnavigerad tid? Vi märker att unga vill ha vägledning till ett liv i frihet, i medvetenhet och riktning.

Magnus Malm säger i sin senaste bok om kristet ledarskap:

Kallelsen: att förena sig med Jesus Kristus och hans intressen i världen.

Sändningen: att befria människor från allt som hindrar deras gensvar på kallelsen.

Det är vad vi försöker göra i konfirmationen. Att undervisa om Jesus och hans intressen för att sedan samtala med unga om vad som hindrar dem att gensvara på ett liv i frihet och gemenskap med Jesus. Det är ett mycket spännande samtal och så spännande att se hur de växer under ett år.

2. Erbjud vägledning i tro

När jag som 20 åring kom till en ny stad, så mötte jag snart några såna här vägledare i tro i församlingen. Det var Gunnar, det var Lena och Jonas. Deras tro lyste genom deras hjärtan och händer. De bjöd på mat och talade och ställde frågor om hur man får ihop sitt liv med Jesus. Det går att vandra ett helt liv med honom.

Detta är vad den unga generationen behöver. Ibland möter jag äldre som tror att unga inte vill ha med dem att göra. Kanske är vi rädda att de ska tycka att vi är gammeldags, att vi inte kan så mycket som dom. Det är väldigt långt ifrån sanningen. Faktum är att det man säger om generation Z är de är mycket öppna. De vill umgås med andra generationer. Jag har jobbat med unga länge och det enda jag ser är att de längtar efter kontakt med vuxna, som bryr sig om och älskar dem. Unga vill bli älskade, inbjudna, sedda – precis som du och jag.

Vi behöver bjuda in unga och ställa frågor. Får jag bjuda dig på en hamburgare och höra om ditt liv? Det handlar om att öppna upp sitt liv för någon annan. Det Gud har gett in i ditt liv, det ska du ge vidare. Du och jag kan bana väg för nästa generation genom att leda med det Gud gjort i våra liv.

Unga idag sköljs över med reklam som säger vad de inte har. Vi kan gjuta in självkänsla, trygghet och höra vad de redan har hos Gud.

Vår uppgift som kyrka är att visa nästa generation att: Vad som än händer. Hur livet än blir, så är Gud alltid vårt hopp. Vi behöver forma församlingar för nästa generation, som barnbarnen och de unga kan trivas i. Så jag vill verkligen slå ett slag för mentorskap. Det är ett växande åt båda håll. De får lära av oss, men vi har också så mycket att lära av dem.

Om vi vill att nästa generation ska bli del av kyrkan så behöver vi bjuda in dem generöst i våra liv. Vi behöver visa att vår tro gör skillnad. Om vi bjuder in dem så kan de ta några steg närmre Guds kärlek. Därför att Guds kärlek behöver först och främst upplevas för att en tro ska kunna växa fram. Och det är här vi rör oss till nästa och tredje punkten.

De unga vi möter i Equmenia idag kan formerna. De är en del av en verksamhet, går ibland i gudstjänst men många saknar erfarenheten av relationen med en levande Gud i vardagen. De behöver hjälp att både se och urskilja på vilka sätt Gud finns mitt i livet, inte bara i en form eller i en viss gemenskap.

EXEMPEL (Saronkyrkan)

I en församling i Göteborg jobbar man just såhär. Det finns en plan för hur man rustar människor till att bli vägledare i tro för nästa generation. Äldre i tron utbildas till att vägleda unga vuxna. Men den äldre som ger vägledning får först själv vägledning. Detta är ett gensvar på ett stort intresse och behov bland de unga.

Idén är enkel: Om du ska leda någon annan, ska du låta dig själv bli ledd. Man håller någon i handen samtidigt som man låter sig själv bli ledd. Det gör att människor möts över generationsgränserna på riktigt.

Fokus är inte en verksamhet, utan relation: både mellan vägledaren och den unge, och fokus är den unges relation till Gud i samtalet. I Equmenia region Väst satsar vi just nu på att forma sån här vägledning bland unga

vuxna och jag tror att det kommer att växa fram på fler platser. Detta är en väg framåt för att möta denna generation av unga.

Rubriken för det här seminariet är att Leda med sitt liv – att ge plats för nästa generation i kyrkan. Det handlar om att låta sig själv bli ledd, för att sedan leda någon annan till Kristus. Att inbjuda en person eller två personer och ge av sin tid, sina erfarenheter och sitt lyssnande öra.

Jag vill uppmuntra dig att tro att du har något att ge! Det handlar inte om att ge en mängd råd, utan ditt lyssnande. Den här generationen har väldigt få vuxna relationer som tar tid att lyssna. Vad är det de längtar efter? Vad drömmer de om? Att få en vuxen som lyssnar är guld värt.

BIKUPOR

3. Ge förtroende och ansvar

En viktig del av att ge plats för nästa generation är att ge dem förtroende och ansvar. Om man tänker på Josua, så stod han under mentorskap av Mose. Ett av de ansvar som Josua fick, var att tillsammans med några andra ge sig ut och spionera på det land som Josua senare skulle inta. Han kom tillbaka och rapporterade vad han sett, alla sa: "nej gör det inte" men Josua och hans vän Kaleb sa: "låt oss göra det".

Var kom det här modet och ledarskapet ifrån hos Josua? Jo, han hade fått både personlig erfarenhet av Gud, vägledning och förtroende innan han gick in i ledarskap och ledde folket. Det är vad vi behöver göra med nästa generation. Vi behöver låta dem vandra med oss vid vår sida, vägleda dem och ge dem förtroende att leda.

Equmenias studie visar att en viktig faktor för om man blir kvar i kyrkan eller inte, är om de fått ansvar och förtroende. En kille säger: "Varför jag blev kvar i kyrkan? Det hänger nog mycket ihop med ansvar och att jag fick frågor om att engagera mig som gjorde att jag blev kvar". Unga behöver bli räknade med. Få vara med och göra skillnad. Känna sig behövda. Det är lätt att vi underhåller dem tills de en dag inte kommer mer. Vi behöver i större grad göra saker tillsammans med unga, inte för unga. Det är så tron också kan praktiseras.

En av de stora satsningar Equmenia gjort senaste åren handlar om ledarskap. Vi har tagit fram en Ledarbok som heter "Led med ditt liv-fyra grunder för att leda unga" och utifrån den genomfört en stor ledarutbildning kallad "Växa som ledare" samt format en Ungdomsledarutbildning. Vad handlar allt detta om? Jo att vägleda unga in i ett ledarskap för hela livet som går på djupet.

Vi hjälper unga att se det attraktiva och ansvarsfulla i ledarskap. Vi vägleder dem till ett ledarskap som handlar om att låta sig själv bli ledd, för att sedan ge vidare tron genom att leda någon annan till Kristus.

Så du som finns i församling och är frustrerad över att det inte finns ledare till era verksamheter – vilka tränar du? Vilka vägleder du till ett kristet ledarskap? Equmenias enkät visar på hur vi behöver ge unga förtroende. Hur drar du in unga i engagemang? Hur tar du vara på kompetens? När ni söker personer till församlingsledning och förtroendeuppdrag, söker du då bland de unga?

Om du är frustrerad över att det inte finns unga som vill ta vid, ta ansvar – har du gett dem utrymme? Har du gett dem förtroende? Om vi vill se nästa generation i våra församlingar så behöver vi ge dem utrymme att bidra, att växa, att tränas i ledarskap, att få utrymme komma med nya perspektiv och idéer. En tro som inte får levas kommer snart att dö. Poängen med församlingen är att vår tro får komma till liv tillsammans för att tjäna världen. Den erfarenheten behöver vi ge plats för till nästa generation.

Summering:

Så vad behöver vi göra för att ge plats för nästa generation?

1. Kommunicera på ett sätt som når fram

2. Erbjud vägledning i tro

3. Ge förtroende och ansvar

Varje generation behöver upptäcka tron och erfara Gud personligt. Gud blir inte på riktigt förrän jag själv upplevt honom. Vad är det värt att ge plats för tron hos nästa generation? Det är värt allt. Vi behöver göra plats för dem så de hittar vägen fram till Jesus. Jesus kom inte så att vi kunde leva enkla liv, Jesus kommer för de sjuka. Han kom för dem som behöver hjälp.

Vårt uppdrag är att hjälpa nästa generation fram till Jesus. Vi behöver vägleda dem förbi alla hinder som står i vägen för ett liv med Jesus.